

OBČANSKÉ SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Je to postup soudu, ve kterém se jedná a rozhoduje o právech a povinnostech občanů i právnických osob z oblasti práva občanského, obchodního a pracovního.

Je upraveno z. č. 99/63 Sb. občanský soudní řád v platném znění

Koná se před nezávislým věcně a místně příslušným soudem. V I. stupni rozhoduje Okresní soud, výjimečně Krajský. Ve II. stupni Krajský soud, výjimečně Vrchní. O mimořádném opravném prostředku, a do dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V řízení rozhoduje senát nebo samosoudce.

ZÁSADY OBČANSKÉHO SOUDNÍHO ŘÍZENÍ (OSŘ)

1. **Zásada volného hodnocení důkazů**
2. **Zásada arbitrárního pořádku** – soud sám určuje podle svého uvážení, zda a kdy který úkon vykoná, kdy a které důkazy provedl a kdy lze považovat věc zralou pro vydání rozhodnutí
3. **Projednací zásada** – touto zásadou je ovládáno tzv. sporné řízení, kdy vystupuje žalobce a obžalovaný, tzn. že soud přihlíží pouze k tomu, co mu sporné strany přednesly a k důkazům, které mu o svých tvrzeních nabídly. Za výsledek sporu nese odpovědnost účastník řízení, ne soud. Soud rozhoduje jen podle výsledku zápolení stran, které se před ním odehrálo. Nevyvíjí žádnou iniciativu, tzn. nenavrhuje nové důkazy.
4. **Zásada vyšetřovací** – je opakem projednací. Uplatňuje se v nesporném řízení, jde zpravidla o veřejný zájem, je zainteresován stát a celá společnost a soud nese odpovědnost za shromáždění všech potřebných důkazů, aby byl skutkový stav zjištěn co nejúplněji a věc mohla být rozhodnuta spravedlivě v souladu se zákonem.
5. **Zásada rovnosti účastníků před soudem** – soud vystupuje ve funkci představitele státu a zákona a ostatní tzv. účastníci mají vůči soudu stejná práva a povinnosti.
6. **Zásada veřejnosti** – řízení je veřejné a výjimky stanoví zákon. Vyhlášení rozsudku musí být veřejné.

ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ A OSOBY ZÚČASTNĚNÉ NAŘÍZENÍ

Osoby zúčastněné nařízení

Je to každý, kdo se jakkoliv činně účastní řízení – soudci, zapisovatelka, účastníci, jejich zástupci, svědci, znalci, notáři jako soudní komisaři, státní zástupci společenské organizace.

Účastníci řízení

Je jednou ze zúčastněných osob, a je to především žalobce (navrhovatel), žalovaný (odpůrce). Žalobce je ten, kdo se na soud se žalobou obrátí a žalovaný ten, koho žalobce ve žalobě označí za žalovaného. Účastníkem řízení je i ten, kdo zákon výslovně za účastníka označuje a také ten, o jehož právech a povinnostech má být v řízení jednáno. Toto se uplatňuje v nesporných řízeních.

Způsobilost být účastníkem řízení

= mít procesní práva a povinnosti = právní subjektivita.

Mají ji všichni občané i nasciturus. Nezletilý může být zastoupen svým zástupcem. Způsobilost zaniká smrtí. Účastníkem může být také právnická osoba, stát, případně i cizí stát.

Procesní způsobilost

= způsobilost k tomu, aby účastník buď sám nebo prostřednictvím svého zmocněnce vykonával v řízení před soudem práva nebo povinnosti účastníka.

PRŮBĚH ŘÍZENÍ

ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

Před zahájením řízení se neprovádí pohovory s účastníky s cílem odstranit předmět sporu, ale může být podán návrh, aby soud provedl pokus o smír a pokud by ho účastníci uzavřeli, tak aby rozhodl o schválení tohoto smíru. Nazývá se **smír prétorický**.

Řízení se zahajuje:

- na návrh
- bez návrhu

Bez návrhu - z vlastní iniciativy soudu. Je to především v případech, které se týkají dětí – výživné, ústavní výchovy, problém výchovy, prohlášení za mrtvého, neplatnost manželství. V těchto případech zahájí soud svým usnesením.

Na návrh – návrh se nazývá **žaloba**.

Základní náležitosti žaloby:

1. přesná identifikace žalovaného i žalujícího (jméno, příjmení, povolání, bydliště)
2. označení věci, které se žaloba týká (např. žaloba na neplacení výživného)
3. vylíčení rozhodujících skutečností – text se formuluje do odstavců označených římskými čísly a každý odstavec je zakončen označením důkazů
4. závěr – to, čeho se žalobce domáhá = petit (A proto navrhuji, aby soud rozhodl takto...žalovaný p. Novák je povinen zaplatit 50 000 Kč s 16% úrokem od 16. 12. 2000 do zaplacení, vše do 3 dnů právní moci rozsudku)
5. datum a podpis žalobce

Druhy žalob:

1. **žaloba statusová** – lze se domáhat, aby soud rozhodl o osobním stavu, např. rozvod manželství, určení otcovství, osvojení, prohlášení za mrtvého
2. **žaloba na plnění** – tou je možné domáhat se rozhodnutí, kterým bude žalovanému uloženo něco konat nebo trpět, např. platit, vydat věc
3. **určovací žaloba** – lze žádat vydání rozhodnutí, kterým lze určit, že tu nějaké právo nebo právní vztah je nebo není (pracovně právní vztah)

Žalobou vládne žalobce, tzn. že v průběhu řízení může vzít žalobu zpět zcela, zčásti nebo ji změnit, ale o tom, jestli je změna žaloby v průběhu řízení možná, rozhodne soud.

Řízení je zahájeno okamžikem, kdy soud obdrží žalobu. Soud pak zkoumá příslušnost věcnou i místní a zkoumá také, zda projednání věci nebrání **překážka**.

1. **překážka litispendence** – zahájení řízení brání tomu, aby stejná věc probíhala současně u stejného nebo jiného soudu. Později zahájené řízení soud musí zastavit.
2. **překážka res iudicata** – věc jednou pravomocně rozhodnuta brání tomu, aby bylo přípustné znovu o ní jednat.

PRŮBĚH ŘÍZENÍ

Řízení je zahájeno

- podáním žaloby
- vydáním usnesení o zahájení řízení bez návrhu

Soud má povinnost věc projednat a rozhodnout co nejrychleji. Soud ověří, zda jsou splněny všechny podmínky a předseda senátu pak zařídí jednání (= 1 rok). Předvolá

všechny účastníky současně, předvolání má být doručeno alespoň 5 dnů před dnem jednání. Jednání je veřejné a řídí ho předseda senátu. Žalobce sedí napravo od senátu a žalovaný nalevo.

Žalobce přednese žalobu a žalovaný potom přednese své stanovisko. Při jednání se provádějí důkazy k tvrzení sporných stran. Předseda senátu dbá na důstojnost jednání, může uložit pokutu do 50 000 Kč a nebo rušitele vykázat z místnosti. K zachování pořádku pomáhá i justiční stráž, která je přítomna na žádost předsedy senátu. Pokud není věc dostatečně objasněna při 1. jednání, může být jednání odročeno.

Na závěr jednání je předseda senátu povinen umožnit účastníkům řízení a jejich zástupcům, aby se vyjádřili k dokazování a k právní stránce věci.

DOKAZOVÁNÍ

Žalobce má tzv. povinnost tvrzení = povinnost uvést pravdivé vylíčení rozhodující skutečnosti. Účastník je povinen také označit důkazy ke svým tvrzením. Povinnost označit potřebné důkazy se nazývá **důkazní povinnost** nebo **důkazní břímě**.

Dokazování provádí soud při jednání. Provádí především důkazy, které navrhli účastníci. Není ale jejich návrhy vázán. Může také provádět důkazy, které sám navrhl. Tam, kde se obě strany shodnou na nějakém skutkovém řešení, nemusí se tato skutečnost prokazovat. Prokazovat se nemusí obecně známé skutečnosti (notoriety), např. povodeň na Jižní Moravě, smrt známé osobnosti.

Jako důkaz je možné použít všechny prostředky, kterými lze zjistit stav věci, např. výslechy účastníků a svědků, zprávy a vyjádření orgánů a právnických osob, listiny, znalecké posudky, ohledání, video apod.

Rozlišuje se přímý důkaz a nepřímý.

Přímý důkaz – přímo z něho vyplývá skutečnost, která se má prokazovat, např. výpověď

Nepřímý důkaz – je pouze jedním z několika potřebných důkazů a prokázání této skutečnosti nestačí. Skutečnost lze považovat za prokázanou i na základě nepřímých důkazů.

SVĚDECKÁ VÝPOVĚĎ

= nejčastější důkazní prostředek a je to výpověď osoby, která není účastníkem řízení a vypovídá o tom, co svými smysly vnímala. Platí tzv. svědecká povinnost, což znamená, že každý, kdo je předvolán se musí k soudu dostavit a vypovídat. Splnění povinnosti lze vynucovat, a to předvedením nebo pořádkovou pokutou. Svědek je poučen, že musí pravdivě vypovídat, jinak může být stíhán pro trestný čin křivého svědectví. Musí být také

poučen o tom, že má právo odepřít výpověď, která by měla za následek hrozbu svědkova stíhání nebo stíhání osob jemu blízkým.

Při dokazování se mohou svědkovi klást otázky, musí se týkat projednávané věci a být i vhodné.

Nepřípustné otázky

- a) **kapciózní**, neboli úskočné - předpokládá dosud nepotvrzenou skutečnost
- b) **sugestivní** – obsahuje v sobě výpověď (pane svědku, řekněte že...)

Svědék má právo na svědečné = náhrada hotových výdajů + ušlý výdělek zaměstnání

DŮKAZ ZNALECKÝM POSUDKEM

Soudní znalec je do své funkce jmenován a odvoláván ministrem spravedlnosti nebo předsedou Krajského soudu. Složí slib a pak je zapsán do seznamu soudních znalců, který je veden u Krajského soudu. Výjimečně může být u soudu znalcem ustanoven i ten, kdo není zapsán do seznamu znalců.

Soud o předvolání soudního znalce rozhodne usnesením. Znalec zpracovává tzv. znalecký posudek. Tento posudek ale může být podroben tzv. reviznímu znaleckému zkoumání. Pokud je znalecký posudek zpracován a podán písemně, tak soud znalce zpravidla ještě vyslechne. Znalec má právo na znalečné = odměna za zpracování + náhrada hotových výdajů.

DŮKAZ LISTINOU

Provádí se tak, že předseda senátu listinu nebo její část přečte nebo sdělí její obsah.

Druhy:

- **veřejné listiny** – listiny vydané soudy ČR nebo jinými státními orgány a listiny, které jsou zvláštními zákon prohlášeny za veřejné, např. notářské listiny
- **všechny ostatní** = soukromé

Pokud někdo popírá pravost a správnost veřejné listiny, musí to prokázat. U soukromé listiny stačí naopak formální popření a správnost a pravost musí prokázat ten, kdo ji předkládá.

OHLEDÁNÍ

Předmětem je jakákoliv hmotná věc movitá i nemovitá, živá i neživá, případně i lidské tělo. Soud určí jak má být ohledání provedeno, zda na místě kde se věc nachází, nebo při

jednání. O provedení se sepíše protokol, ale může být také provedena fotodokumentace nebo video.

VÝSLECH ÚČASTNÍKA ŘÍZENÍ

Účastník řízení je nejlépe informován o skutečnostech, ale není o ní povinen pravdivě vypovídat a nemůže být za nepravdivou výpověď trestán. K vlastní výpovědi ho nelze donucovat. Lze ho donutit předvedením nebo pokutou, aby se dostavil, ale pokud tam výslovně odmítne vypovídat, poznamená se tato okolnost pouze do protokolu o jednání bez dalších opatření.

ROZHODNUTÍ

Rozhodnutím ve věci samé, tj. v meritu věci řízení zpravidla končí.

Druhy:

1. **Rozsudek ve věci samé** – věc sama = nárok, který byl předmětem řízení, např. rozvod, náhrada škody, vydání věci, neplatnost výpovědi apod. Musí být rozhodnuto o celém předmětu, tak jak je vymezeno žalobou.
2. **Rozsudek pro uznání** – jestliže žalovaný v průběhu řízení jednoznačně prohlásí, že uznává nárok uplatněný proti němu v žalobě, rozhodne soud bez dalšího tímto rozsudkem.
3. **Rozsudek pro zmeškání** (kontumační rozsudek) – zmešká-li žalovaný bez důvodné a včasné omluvy první jednání, i když byl řádně předvolán a poučen o možnosti vydání kontumačního rozsudku, vychází soud z toho, co je uvedeno v žalobě. Když to žalobce navrhne, může soud ihned rozhodnout ve prospěch žalobce

O rozhodnutí se senát radí a provádí hlasování. Hlasovat jsou povinni všichni členové. Řídí ho předseda senátu. K rozhodnutí je třeba většiny hlasů a hlasování se sepíše do protokolu. Potom dochází k vyhlášení rozsudku. Všichni povstanou a předseda senátu vyhlásí rozsudek jménem republiky. Všichni si pak sednou a vyslechnou odůvodnění, poučení o odvolání a o možnosti výkonu rozhodnutí.

Soud rozsudek vyhotoví písemně a doručí ho účastníkům řízení. Právní moc nabývá rozsudek, který už nelze napadnout odvoláním. Odvolací lhůta běží od okamžiku doručení (15 dnů). Právní moc nabývá výrok rozsudku, ne odůvodnění.

VYKONATELNOST PRÁVNÍHO ROZHODNUTÍ

Povinnost uloženou rozhodnutím lze vynutit i proti vůli účastníka, kterému byla uložena. Je-li touto povinností něco plnit, např. zaplatit, vyklidit byt apod., může být vynucená

soudním výkonem rozhodnutí (exekuce). V rozhodnutí je stanovena lhůta, ve které má být rozhodnutí splněno dobrovolně. Není-li splněno, nastupuje exekuce.

Zvláštním druhem rozhodnutí je **platební příkaz**. Vydává se v tzv. zkráceném řízení. Žalobce nemusí ani podat návrh, aby soudce rozhodl platebním rozkazem.

Předpoklady:

- žaloba zní na zaplacení peněžní částky
- všechny rozhodné skutečnosti jsou v žalobě uvedeny a soud na jejich základě může rozhodnout.

Pokud je proti platebnímu rozkazu podán odpor, tak soud nařídí jednání a věc pak rozhodne rozsudkem.

NÁKLADY ŘÍZENÍ

Patří sem:

Náklady účastníků řízení

- hotové výdaje
- ušlý výtěžek
- odměna za zastupování

Náklady státu

- svědečné
- znalečné

O výši nákladů řízení rozhoduje soud a rozhoduje podle obecné zásady procesní úspěšnosti ve sporu, tzn. že náklady nese ta strana, která ve sporu vyhrála. Připouští se řada výjimek (sociální hledisko, částečná úspěšnost).

OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

Řízení, ve kterém se přezkoumává soudní rozhodnutí se nazývá opravné řízení. Soud, který zde rozhoduje je opravný soud a podněty k zahájení opravného řízení se nazývají opravné prostředky.

ŘÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

1. Odvolání

Může se jím napadnout každé rozhodnutí soudu I. stupně, pokud to zákon nevylučuje. Podává se u soudu, který rozhodoval ve věci v I. stupni, a to ve lhůtě 15 dnů od doručení. Odvolání projednává soud II. stupně a soud rozhodnutí I. stupně buď potvrdí nebo změní nebo ho usnesením zruší a věc vrátí k soudu I. stupně k dalšímu řízení.

2. Odpor proti platebnímu rozkazu

Podává se ve lhůtě 15 dnů od doručení platebního rozkazu. Podáním odporu se platební rozkaz automaticky zruší a soud I. stupně nařídí ve věci jednání a vydá rozsudek ve věci samé.

MIMORÁDNÉ OPRAVNÉ PROSTŘEDKY

1. Obnova řízení

Může být napadeno již pravomocné rozhodnutí. Proti některým rozhodnutím zákon obnovu nepřipouští, přípustnost obnovy je vázána na existenci taxativně vyjmenovaných důvodů a obnovu řízení lze podat jen v zákonem stanovené lhůtě, a to je 3 měsíce od doby, kdy se navrhovatel o důvodu obnovy dozvěděl nebo kdy jej mohou uplatnit, ale nejpozději do 3 let od okamžiku nabytí právní moci.

Řízení probíhá ve 2 stádiích:

1. Návrh podává účastník u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni. Tento soud provede řízení o tom, zda obnovu povolí nebo ne. Usnesením návrh buď zamítne nebo obnovu řízení povolí.
2. Jestliže obnovu řízení povolí a usnesení nabude právní moci, tak bez dalšího návrhu věc znovu projedná a rozhodne.

2. Dovolání

Lze jím napadnout pravomocné rozhodnutí odvolacího soudu. Zákon taxativně stanovuje důvody, kdy je možné dovolání podat. Může ho podat jen účastník řízení a musí být povinně zastoupen advokátem, nemá-li sám právní vzdělání. Lhůta k podání dovolání je 1 měsíc od právní moci rozhodnutí odvolacího soudu. Návrh se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v I. stupni a ten věc postoupí dovolacímu soudu, kterým je Nejvyšší soud ČR. Ten rozhoduje bez nařízení jednání a svým rozsudkem dovolání zamítne nebo zruší a věc vrátí k dalšímu řízení a k novému rozhodnutí. Právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku je pro odvolací soud závazný.

PRAVOMOC SOUDU PŘEZKOUMÁVAT ROZHODNUTÍ SPRÁVNÍCH ORGÁNŮ

K tomuto přezkumu jsou stanoveny 2 postupy v tzv. správním soudnictví. Liší se podle toho, zda je přezkoumáváno rozhodnutím, které už nabylo právní moci, nebo které dosud právní moci nenabylo.

1. Rozhodování o žalobách proti rozhodnutí správních orgánů

Podmínky:

- účastník správního řízení vyčerpal všechny řádné opravné prostředky a rozhodnutí správního orgánu nabylo právní moci
- účastník řízení může podat žalobu k soudu a domáhat se přezkoumání zákonnosti rozhodnutí
- občanské soudní řízení taxativně vymezuje, které rozhodnutí přezkumu nepodléhají
- žalobce musí mít povinně advokáta, nemá-li sám právní vzdělání
- lhůta k podání žaloby – 2 měsíce od doručení rozhodnutí správních orgánů v posledním stupni
- soud rozsudkem žalobu buď zamítne nebo zruší rozhodnutí správního orgánu a vrátí věc k dalšímu projednání
- správní orgán je vázán právním názorem soudu

2. Rozhodování o opravných prostředcích proti nepravomocným rozhodnutím správních orgánů

Zvláštní zákony stanovují, kdy je toto možné, např. celní zákon, zákon o advokacii, o ochraně před alkoholismem a jinými toxikomániemi, o sociálním zabezpečení,

nemocenskému pojištění. Návrhem zde není žaloba, ale opravný prostředek, zpravidla odvolání proti rozhodnutí správního orgánu.

Soud zde vystupuje jako druhá, vyšší instance vůči správnímu orgánu, který rozhoduje v I. stupni. Tento návrh je třeba podat soudu do 30 dnů od doručení rozhodnutí správního orgánu. Soud rozsudkem rozhodnutí buď potvrdí nebo je zruší a věc vrátí správnímu orgánu k dalšímu řízení. V něm je správní orgán vázán právním názorem soudu. Proti rozsudku soudu nejsou až na výjimky přípustné žádné opravné prostředky.

VÝKON ROZHODNUTÍ

Nastupuje tehdy, když ten, komu je v rozsudku stanovená povinnost, ji nehodlá dobrovolně splnit a je třeba její splnění vynutit. Toto vynucení se nazývá výkon rozhodnutí. Ve znění rozsudku je uvedená lhůta, ve které je nutné povinnost dobrovolně splnit, např. 10 dnů po nabytí právní moci rozhodnutí. Uplyne-li marně tato lhůta, nastupuje výkon rozhodnutí.

Účastníci výkonu rozhodnutí

- **oprávněný** – ten, v jehož prospěch se má podle rozsudku něco plnit nebo v jeho prospěch něco jednat
- **povinný** – ten, který je podle rozsudku povinen něco vykonat, strpět, zaplatit, zdržet se něčeho

Exekuce může být nařízena jen na základě návrhu, který podává oprávněný u soudu. Soud nemůže jednat z vlastního podnětu.

Druhy výkonu rozhodnutí stanovuje zákon.

DRUHY EXEKUCE

1. Vymáhání peněžitých částek

a) Srážky ze mzdy nebo z jiných příjmů

Na základě rozhodnutí soudu plátce mzdy srazí z čisté mzdy povinného vymáhanou částku a zašle ji oprávněnému. Předpisem je stanoveno, že povinnému musí být ponechána základní částka ŽM a dále postup, jak a kolik se sráží ze zbytku mzdy, v jakém pořadí se uspokojují jednotliví věřitelé apod.

b) Příkazání pohledávky

Spočívá v odepsání příslušné částky z účtu povinného u tuzemského peněžního ústavu a jejím připsáním na účet oprávněného. Používá se tam, kde má povinný postižitelný účet, tj. jsou-li na něm dostatečné prostředky a je třeba vydobýt jednorázově větší částku.

c) Prodej movitých věcí

Soudní vykonavatel sepíše movité věci povinného, soud zakáže povinnému s nimi disponovat. Provede se odhad ceny věci a ty se pak prodají v dražbě. Výtěžek se rozdělí mezi věřitele. Zákon stanoví, které věci jsou vyloučeny z exekuce a prodat se nesmějí.

Povinný si musí ponechat:

- věci nezbytně potřebné k běžnému životu
- věci k výkonu zaměstnání
- věci k podnikání
- zdravotní potřeby

Exekuce může také postihnout jen určitou hodnotnější věc (auto). Tento druh se užije jen v případě, že povinný nemá postižitelnou mzdu nebo jiný příjem a nemá ani prostředky uložené na účtu v bance.

d) Prodej nemovitostí

Využívá se k vymáhání značně vysokých částek. Soud pak zakáže povinnému, aby tuto nemovitost předvedl někomu jinému. Provede se odhad a soud nařídí dražbu. Lze postihnout i spoluvlastnický podíl na nemovitosti.

2. Vymáhání nepeněžitého plnění

a) Vyklizení

Provede se přestěhováním povinného a všech, kdo s ním bydlí do náhradního bytu nebo ubytování. Pokud rozsudek ukládá povinnost vyklidit byt bez náhradního bytu nebo ubytování, tak učiní soud opatření, aby z vyklizeného objektu byli vykázáni povinný a všichni kdo s ním bydlí. Jejich věci se odstraní a předají povinnému a nebo nezletilému členu jeho rodiny. Pokud je odmítne převzít, uloží se věci do úschovy na Obecním úřadě.

b) Odebrání věci

Soud se postará o odebrání věci se vším, co k ní patří, povinnému a odevzdá ji oprávněnému, včetně listin, které k věci patří (např. technický průkaz k vozidlu). Soudní vykonavatel může při exekuci provést osobní i domovní prohlídku povinného.

c) Rozdělení společných věcí

Movité nebo nemovité věc se prodá a výtěžek se rozdělí mezi spoluvlastníky. Pokud má být věc rozdělena jinak než prodejem, rozhodne o způsobu rozdělení věci soudce.

d) Provedení prací a výkonu

Soud povolí oprávněnému, aby si práce, které měl pro něho vykonat povinný, udělal buď sám, nebo si je dal provést někým jiným, např. firmou, ale na náklady povinného. Pokud jde ale o nezastupitelné jednání, kdy je např. povinný zdržet se obtěžování souseda (pronikání zápachu z kouře), lze splnění této povinnosti vynutit jen ukládáním pokut až do celkové výše 100 000 Kč.

Zvlášť upraven je **výkon rozhodnutí o výchově nezletilých dětí**. Pokud se někdo odmítá podrobit soudnímu rozhodnutí o výchově nezletilých dětí, např. odmítne dát dítě do ústavu, předat je druhému z rodičů, předat do výchovy, umožnit styk s dítětem ve stanovených termínech, soud jej nejdříve písemně vyzve, aby rozhodnutí respektoval a povinnosti v něm uložené splnil. Pokud výzva zůstane bezvýsledná, ukládá soud pokuty, a to i opakovaně. Soud může nařídit odnětí dítěte tomu, u něhož být podle rozsudku nemá a předat je tomu, komu bylo svěřeno do výchovy. Pokud není umožňován styk s dítětem, dává novela zákona o rodině nově rozhodnout o prostředí dítěte.